

L. M. CHILTON

PANTEBOY ΚΑΤΑ ΣΥΡΡΟΗ

Μετάφραση:
Σοφία Τάπα

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ξένη λογοτεχνία

Πρώτη έκδοση Σεπτέμβριος 2024

Τίτλος πρωτοτύπου *Don't Swipe Right*, UK 2023 / *Swiped*, New York 2023

Σχεδιασμός εξωφύλλου Ντίμη Μηλιώρη

Επιμέλεια κειμένου – Διόρθωση τυπογραφικών δοκιμών Σοφία Κροκιδά

© 2023, L. M. Chilton

© 2023, Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ (για την ελληνική γλώσσα)

ISBN 978-618-03-3836-2

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83836

Κ.Ε.Π. 5915, κ.π. 19883

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003500, fax: 211 3003562

metaixmio.gr · metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση

Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

Βιβλιοπωλεία ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

- Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

- Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

L. M. Chilton

ΡΑΝΤΕΒΟΥ
ΚΑΤΑ ΣΥΡΡΟΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΟΦΙΑ ΤΑΠΑ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

Σε όλους τους αντιπερισπασμούς μου.

Έχω κάνει κάποιες άσχημες πράξεις στη ζωή μου. Και δεν εννοώ τα απλά, καθημερινά πταίσματα. Εντάξει, ομολογώ ότι έχω τουλάχιστον δύο πιστωτικές κάρτες περισσότερες απ' όσες στην ουσία χρειάζομαι, έναν μικρό εθισμό στα πατατάκια και πρέπει, οπωσδήποτε όμως, να ασχοληθώ λίγο με το μέσα μου. Όχι, δεν μιλάω γι' αυτά, αλλά για αληθινά άσχημες πράξεις, απ' αυτές που θα ήθελες να θάψεις τόσο βαθιά ώστε να μπορείς να υποκριθείς πως στην πραγματικότητα δεν έγιναν ποτέ.

Μ' έναν πρόχειρο υπολογισμό θα έλεγα ότι έχω κάνει ίσως γύρω στις δεκατέσσερις πράξεις συνολικά για τις οποίες ο Δαλάι Λάμα θα ανασήκωνε αποτροπιασμένος το φρύδι. Απ' όλες αυτές όμως θα έλεγα ότι η δεύτερη χειρότερη πράξη που έχω κάνει ποτέ εκτυλισσόταν αυτή τη στιγμή μπροστά στα μάτια μου: το μπατσελορέτ της κολλητής μου ή αλλιώς το μπατσελορέτ από την Κόλαση (λέω Κόλαση αν και ήμουν σίγουρη ότι ο διάβολος δεν αναγκάστηκε ποτέ να πιει κοκτέιλ Μπελίνι με καλαμάκι σε σχήμα πέους στις 8:30 το βράδυ μιας Πέμπτης στο μπαρ Κάμεο).

Και το αποκορύφωμα; Αφού εγώ ήμουν η κουμπάρα, το φταίξιμο ήταν όλο δικό μου! Σχεδίαζα να περάσουμε μια τέλεια βραδιά με караόκε και κινέζικο φαγητό, αλλά οι παλιές συμμαθήτριες της Σάρας δεν το θεώρησαν καθόλου παραδοσιακό. Λες και το όραμα του Ερρίκου Η΄ της Αγγλίας όταν επινόησε τα μπατσελορέτ ήταν να φοράμε όλες μπλουζάκια με στάμπα την τραγικά φωτοσοπαραρισμένη φάτσα του γαμπρού (φαντάζομαι ότι κάπου στην πορεία έβαλε κι αυτός και όλες οι γυναίκες του το χεράκι τους για να πάνε όλα στραβά)! Κι έτσι, αυτό ήταν το μόνο που μπόρεσα να σκεφτώ και πήγαινε κατά διαόλου.

«Την προσοχή σας παρακαλώ! Ήρθε η ώρα των ερωτήσεων για το μελλονύμφο ζευγάρι!» φώναξε η Έιμι (ήμουν σίγουρη ότι το όνομά της ήταν Έιμι, αν και θα μπορούσε κάλλιστα να ήταν Έλεν ή Αν. Ή Ντέιζι).

Καθόμασταν αμήχανα και οι έξι μας σ' ένα υπερβολικά γυαλιστερό τραπέζι σε κάποιο από τα σεπαρέ σε σχήμα U που υπήρχαν ολόγυρα της φωτισμένης πίστας του Κάμεο (στο οποίο παρεμπιπτόντως τέτοια ώρα επικρατούσε νέκρα). Ήταν πολύ νωρίς ακόμη και είχαμε σχεδόν όλο το μαγαζί δικό μας. Με εξαίρεση δύο επιχειρηματίες στο μπαρ, που έμοιαζαν έτοιμοι, αν έπιναν άλλες δύο βότκες με Red Bull, να δέσουν τις γραβάτες τους στο κεφάλι και να επιχειρήσουν να εκτελέσουν τον χορό χάκα των Μαορί.

«Έχουμε και λέμε... Πρώτη ερώτηση, τι νούμερο παπούτσι φορά ο Ρίτσαρντ;» ρώτησε η Έιμι/Έλεν/Αν/Ντέιζι.

Έκλεισα τα μάτια και χώθηκα ακόμα βαθύτερα στη δερματίνη του καναπέ, ελπίζοντας να με καταπιεί τελείως.

«Πού διάολο να ξέρω» ψέλλισε μεθυσμένα η Σάρα, πασπατεύοντας αμήχανα την κορδέλα που κρεμόταν από τους ώμους της και έγραφε πάνω «Μέλλουσα Νύφη» ενώ το πρόσωπό της έγινε κατακόκκινο σαν παντζάρι. «Ελα, ρώτα με κάτι πιο πρόστυχο!»

«Καλά, χμ...» απάντησε η (μάλλον) Έιμι, ψάχνοντας πελαγωμένη στη λίστα με τις ερωτήσεις για κάτι δεόντως πικάντικο. «Εμ, ποια είναι η αγαπημένη του στάση στο κρεβάτι;»

Δεν άντεχα άλλο. Τη στιγμή που τα κορίτσια της παρέας βόγκηξαν σύσσωμα μες στα Μπελίνι τους, σηκώθηκα διακριτικά από τη θέση μου και, πισωπατώντας αργά, χώθηκα μες στα σύννεφα ξηρού πάγου που τύλιγαν την πίστα. Έχοντας για οδηγό τα φώτα νέον στον απέναντι τοίχο που έγραφαν «Φτιάξε τη δική σου περιπέτεια» κατόρθωσα να βρω καταφύγιο στις τουαλέτες, προσευχόμενη να είχε σκάψει κάποιος μια σήραγγα απόδρασης πίσω από το μηχάνημα πώλησης προφυλακτικών.

Μόλις τρύπωσα μέσα βρήκα μια άδεια τουαλέτα, έκλεισα το καπάκι της λεκάνης με το πόδι μου και κάθισα πάνω του. Αφότου το εκκωφαντικό μπάσο της αδιάφορης χάους μουσικής μετατράπηκε πλέον σε πνιχτό γδούπο, έβγαλα το κινητό μου και άνοιξα το Connectoι, την εφαρμογή γνωριμιών που χρησιμοποιούσα τελευταία και η οποία είτε: α) έσβηνε κάθε ελπίδα να καταφέρω να ξεπεράσω φυσιολογικά τον χωρισμό μου είτε: β) αποτελούσε έναν χρήσιμο αντιπερισπασμό από τις ολοένα και περισσότερο αμφιβόλου ορθότητας επιλογές που έκανα στη ζωή μου, αναλόγως το άτομο που συμβουλευόμουν.

Κι εκεί που χάζευα για κάνα δεκάλεπτο και βάλε τις ατελείωτες φωτογραφίες σχεδόν πανομοιότυπων αντρών οι οποίοι έδειχναν αφύσικα φρέσκοι και ξεκούραστοι παρότι είχαν μόλις ανέβει το Μάτσου Πίτσου, την προσοχή μου απέσπασε ο ήχος από την πόρτα της τουαλέτας που άνοιξε. Έπειτα από λίγα δευτερόλεπτα άκουσα τη φωνή της Σάρας να αντηχεί στα πλακάκια.

«Γκούεν! Εδώ μέσα κρύβεσαι; Θα χάσεις την ευκαιρία να κολλήσεις το πουλί στη φωτογραφία του γαμπρού!»

«Γαμώτο» μουρμούρισα, χώνοντας γρήγορα το κινητό στην τσάντα μου και βγάζοντας το κεφάλι από την πόρτα της τουαλέτας για να δω τη Σάρα όρθια καταμεσής του μπάνιου με δύο πλαστικά κολονάτα ποτήρια για σαμπάνια στα χέρια.

«Ωστε εδώ είσαι» είπε και μου έδωσε το ένα. «Μη μου πεις ότι καθόσουν εκεί μέσα χαζεύοντας πάλι τις εφαρμογές γνωριμιών!»

«Όχι, καλέ, τα γκράφιτι διάβαζα» της απάντησα ψέματα.

Με κοίταξε με το ύφος που κοιτάζει κάποιος ένα γλυκύτατο κουταβάκι το οποίο όμως έχει μόλις κατοικήσει το πάτωμα.

«Ξέρω τι φταίει» είπε, κουνώντας συμπνετικά το κεφάλι, μ' ένα θλιμμένο χαμόγελο στα χείλη. «Το φοβόμουν ότι μπορεί να το έπαιρνες κάπως βαριά όλο αυτό. Άλλωστε έχουν περάσει μονάχα κάνα δυο μήνες από τότε που, εμ, ξέρεις τι εννοώ. Δεν είναι ανάγκη να μείνεις αν δεν το θέλεις...»

«Τι, και να χάσω την ευκαιρία να κολλήσω τη χαρτονέ-

νια μαλαπέρδα στη φωτογραφία του γυμνού αρραβωνιαστικού σου; Με τίποτα! Έτσι κι αλλιώς, και στο σπίτι να ήμουν ακριβώς το ίδιο πράγμα θα έκανα».

«Γκουέν» αναστέναξε η Σάρα. «Δεν χρειάζεται να παίζεις θέατρο σ' εμένα. Δεν είναι κακό να στεναχωριέσαι για τον Νόα, δεν είσαι υποχρεωμένη να...»

«Αφού σου λέω ότι δεν υπάρχει πρόβλημα, είμαι καλά. Αλήθεια, όλα είναι καλά!» είπα.

Διαπίστωνα συνήθως, πως αν επαναλάμβανα αρκετές φορές τη λέξη «καλά» κατάφερνα τουλάχιστον να πείθω τον εαυτό μου ότι όλα θα πήγαιναν, ξέρετε τώρα, καλά.

«Εντάξει τότε» είπε. «Αντε όμως, έλα μέσα, γιατί τα 'χω παίξει τελείως με τις ερωτήσεις για τους μελλονύμφους».

«Δεν μου κάνει εντύπωση» σχολίασα και θρονιαστήκα μ' ένα σάλτο σ' έναν από τους νιπτήρες έτσι ώστε να μπορώ να την κοιτάζω άνετα στα μάτια. Η Σάρα μου έριχνε γύρω στα δέκα εκατοστά σε ύψος, ακόμα και χωρίς τα τακούνια που φορούσε εκείνη τη στιγμή. «Σαρ, είσαι σίγουρη για όλο αυτό;»

«Ποιο, το μπατσελορέτ;» με ρώτησε. «Να σου πω την αλήθεια, όχι, είναι άθλιο αυτό το μαγαζί, αλλά είπες ότι στο Φλερς δεν θα μας άφηναν να ξαναμπούμε από τότε που εσύ...»

«Όχι, όχι για το μπατσελορέτ. Εννοώ αν είσαι σίγουρη γι' αυτό εδώ» της εξήγησα, δείχνοντας τη φούξια κορδέλα της μέλλουσας νύφης που φορούσε. «Για τον γάμο, τον Ρίτσαρντ...»

«Όχου, όχι πάλι τα ίδια, για όνομα του Θεού!» Μόρφα-
σε απαυδισμένη. «Ξέρω ότι εσύ και ο Ρίτσαρντ δεν είστε
και κολλητοί, αλλά δεν τον γνωρίζεις τόσο καλά ακόμη...»

«Ενώ εσύ τον γνωρίζεις;» την έκοψα.

Έπειτα από μερικές άσχημες εμπειρίες που είχε στο πα-
νεπιστήμιο με κάτι αναξιόπιστους τύπους, η Σάρα είχε ανα-
γάγει σε επιστήμη την ικανότητα να εντοπίζει τα ύποπτα
σημάδια και έδινε κατευθείαν πόδι σε όποιον άντρα έδειχνε
έστω και την παραμικρή υποψία ότι ήταν ρεμάλι. Γι' αυτό
και είχα ξαφνιαστεί που ερωτεύτηκε τόσο γρήγορα τον Ρί-
τσαρντ. Αν και δεν είχε κάτι το στραβό πάνω του, πέρα από
το προφανές ότι ήταν εμφανίσιμος και φραγκάτος, δεν εί-
χε ούτε και κάτι το ιδιαίτερα σωστό. Μάλλον αυτό της άρε-
σε σ' εκείνον – ότι ήταν ένας εντελώς συνηθισμένος άντρας.
Το ειδύλλιό τους είχε εξελιχθεί με καταγιστικό ρυθμό (στην
αληθινή ζωή, όπως γινόταν παλιά με τους παππούδες μας!)
μετά τη γνωριμία τους πέρυσι το καλοκαίρι σ' ένα επαγγελ-
ματικό συνέδριο. Λίγο αργότερα, ο Ρίτσαρντ της έκανε έκ-
πληξη σ' έναν λόφο που είχαν πάει για πεζοπορία, βγάζο-
ντας ένα δαχτυλίδι αρραβώνων που είχε κρυμμένο σε μία
από τις πολλές, πάρα πολλές τσέπες του αγαπημένου του
αδιάβροχου μπουφάν.

Και σήμερα, έξι μήνες αργότερα, η Σάρα ήταν έτοιμη να
φύγει από το διαμέρισμα στο οποίο συγκατοικούσαμε, αφή-
νοντάς με να αντιμετωπίσω μόνη τη φρίκη της εργένικης
ζωής. Και δεν είχα κανένα απολύτως πρόβλημα μ' αυτό.
Δεν με ενοχλούσε στο ελάχιστο, και όποιος έλεγε το αντί-
θετο, δεν με γνώριζε καθόλου.

«Μπορεί να μην είμαι πολύ καιρό μαζί του, αλλά ξέρω ότι είναι καλός» είπε η Σάρα. «Και το σίγουρο είναι ότι δεν υπάρχουν και πολλοί τέτοιοι. Γι' αυτό και θα ήθελα πάρα πολύ να κάνετε έστω μια προσπάθεια να τα πάτε καλά οι δυο σας».

Κοίταξα τα βρόμικα Converse μου. Πάνω που άνοιξα το στόμα μου κάτι να πω, μου έκοψε τη φόρα το προδοτικό μπιπ που ακούστηκε από τα βάθη της τσάντας μου. Τα μάτια της Σάρας στράφηκαν αστραπιαία κατά κει σαν εκπαιδευμένου ελεύθερου σκοπευτή.

«Το 'ξερα!» αναφώνησε καθώς έκανα να πιάσω το κινητό μου. «Οντως χάξευες γκόμενους! Μα δεν μπορείς για ένα βράδυ να μην μπεις σ' αυτή την καταραμένη εφαρμογή;! Υποτίθεται ότι είναι η καλύτερη νύχτα της ζωής μου!»

«Εμ, του γάμου δεν υποτίθεται ότι είναι η καλύτερη;»

«Όχι, αυτή έρχεται δεύτερη. Η καλύτερη νύχτα» είπε αργά, πιάνοντας τον καρπό μου και τραβώντας τον απαλά για να τον βγάλει από την τσάντα μου, «είναι να χορεύεις ως τις δυο τα χαράματα με την κολλητή σου στο χειρότερο κλαμπ του Ίσμπουρν και να γίνεστε τύφλα στο μεθύσι με σαμπάνια».

«Το δεύτερο χειρότερο, ευχαριστώ. Και αγάπη, αυτό σίγουρα δεν είναι σαμπάνια» αντέτεινα, κουνώντας το πλαστικό κολονάτο ποτήρι μου.

«Δεν είναι αυτό το θέμα». Μου άφησε τον καρπό. «Είναι το τέλος μιας εποχής, καταλαβαίνεις; Η Σαρ με την Γκούεν περνούν μια τελευταία νύχτα μαζί στην πόλη, προτού μετακομίσω. Και για εμένα αυτό είναι εξίσου σημαντικό όσο και η μέρα του γάμου».

«Ε, τότε, φιλενάδα, πρέπει οπωσδήποτε να ισιώσεις την τιάρα σου, είναι θεόστραβη».

Καθώς η Σάρα γύρισε προς τον καθρέφτη του μπάνιου να φτιάξει την τιάρα της, εγώ εκμεταλλεύτηκα την ευκαιρία να χώσω ξανά το χέρι στην τσάντα μου. Το γνώριμο μπιπ σήμαινε μονάχα ένα πράγμα: είχα νέο μήνυμα στο Connector και πέθαινα από περιέργεια να δω ποιος μου το είχε στείλει. Αλλά πάνω που άγγιξαν τα δάχτυλά μου το κινητό μου, άκουσα τη Σάρα να ξεφυσά με θόρυβο, σαν λάστιχο που χάνει απότομα τον αέρα του.

«Έλεος Γκουέν, ξέχασες πώς λειτουργεί ο καθρέφτης; Σε βλέπω!» μου πέταξε αγανακτισμένη. «Δώσ' μου δω αυτό το πράγμα!»

«Ορίστε!» υποχώρησα αναστενάζοντας και της έτεινα το κινητό μου, κρατώντας το ανάμεσα στον αντίχειρα και τον δείκτη μου. «Αλλά να ξέρεις ότι του δικού σου γάμου οι φωτογραφίες θα είναι παράταιρες, αν δεν βρω συνοδό μέχρι την ερχόμενη βδομάδα».

Ο γάμος θα γινόταν, οποία έκπληξις, την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου.

«Αν είναι να έρθεις με κάνα όρθιο βόδι απ' αυτόν εδώ τον διάολο» αντιγύρισε, αφήνοντας κάτω το ποτήρι της για να μου πάρει το κινητό από το χέρι, «καλύτερα να μη φέρεις κανέναν».

«Ε καλά τώρα, δεν είναι όλοι χάλια εκεί μέσα» διαμαρτυρήθηκα.

«Σοβαρά; Κι ο τύπος της περασμένης βδομάδας που χρησιμοποιούσε αντισηπτικό χεριών για αποσμητικό;»

«Δεν μπορείς να πεις, όμως, ήταν ευρηματικός» αντέτεινα. «Και τουλάχιστον προσπαθώ να μπω ξανά στο παιχνίδι. Δεν είναι εύκολο, ξέρεις. Δεν μπορούμε όλες να συναντήσουμε ως διά μαγείας τον έρωτα της ζωής μας σ' ένα συνεδριακό κέντρο στο Μίλτον Κέινς».

«Το πρόβλημα δεν είσαι εσύ» σχολίασε η Σάρα. «Το πρόβλημα είναι ότι αυτή η εφαρμογή είναι γεμάτη μαλάκες».

Θαρρείς και ήθελε να μου το αποδείξει, άρχισε να πειράζει την οθόνη με τον δείκτη της, σαν γιαγιά που δεν ξέρει ποιο σοκολατένιο μπισκότο να διαλέξει από το κουτί.

«Βλέπεις τι εννοώ; Μοιάζουν όλοι τους με μανιακούς δολοφόνους» συνέχισε.

«Όπα, όπα, σταμάτα!» φώναξα όταν άρχισε αφηρημένα να κάνει σε καμιά εικοσαριά προφίλ δεξί κι αριστερό swipe. «Απορρίπτεις κάποιους που μπορεί να είναι καλή περίπτωση!»

Ξαφνικά το κινητό χτύπησε ξανά.

«Α, για κοίτα, λέει ότι ταίριαξες με κάποιον». Η Σάρα αναστέναξε.

«Δώσ' το μου!» τσίριξα και της άρπαξα το κινητό από το χέρι.

Έψαξα σαν τρελή την εφαρμογή, για να δω έντρομη με ποιον με είχε κατά λάθος ταιριάξει. Όμως τελικά η εικόνα στην οθόνη ήταν ανέλπιστα ευχάριστη. Με σκουρόξανθα μαλλιά και σκούρα φρύδια, ο «Πάρκερ, 34, αναλυτής δεδομένων από το Ίσμπουρν» είχε ένα σχεδόν θηλυκής ομορφιάς πρόσωπο που τον έκανε αρκετά εντυπωσιακό.

«Του αρέσει να βγαίνει αλλά και να αράζει στο σπίτι, τα ταξίδια, οι ταινίες και το μπάρμπεκιου τις Κυριακές» διάβασα φωναχτά.

«Και εργάζεται στον τομέα της κωλοπληροφορικής, προφανώς» πρόσθεσε η Σάρα, ρίχνοντας μια ματιά πάνω από τον ώμο μου.

«Τι να κάνουμε, κανείς δεν είναι τέλειος» σχολίασα, ανασηκώνοντας αδιάφορα τους ώμους. «Κοίτα, εδώ λέει ότι έχει χιούμορ, δεν παίρνει πολύ στα σοβαρά τον εαυτό του και, όπως βλέπεις από την τέλεια συλλογή φωτογραφιών που έχει, γελά με την καρδιά του σε διάφορες παμπ που είναι με δυο τρεις διαφορετικούς φίλους του».

«Η εφαρμογή έχει επιλογή “δεν σε γουστάρω”;» ρώτησε η Σάρα, βάζοντας το δάχτυλο στο στόμα ότι δήθεν ξερνούσε.

«Θα μπορούσα να τον μπλοκάρω, αλλά...»

«Ωραία, και αφού το κάνεις, κλείσε αυτόν τον διάολο και γύρνα στο τραπέζι».

Όταν με είδε να διστάζω, το ύφος της μαλάκωσε για μια στιγμή και με άγγιξε στον ώμο.

«Αν θυμάσαι καλά, υποσχέθηκες να μην ανοίξεις την εφαρμογή γνωριμιών, μέχρι να γίνει ο γάμος έστω. Όλοι αυτοί οι χαζοβιόληδες δεν πρόκειται να αντικαταστήσουν τον Νόα, κατά βάθος το ξέρεις, έτσι δεν είναι;»

Ανατρίχιασα. Ο πρώην μου ήταν το τελευταίο άτομο που ήθελα να σκέφτομαι εκείνη τη στιγμή. Αναστέναξα και άφησα το κινητό μου στον νιπτήρα με την οθόνη προς τα κάτω.

«Α, ξέχασα να σου πω! Μη με μισήσεις, αλλά έρχεται ο Ρίτσαρντ» μου ξεφούρνισε η Σάρα ατάραχη.

Έριξα το κεφάλι πίσω και βόγκηξα μελοδραματικά. Αν υπήρχε κάτι που μπορούσε να κάνει αυτή τη βραδιά ακόμα πιο χάλια απ' όσο ήδη ήταν, αυτό ήταν ο Ρίτσαρντ.

«Πλάκα μου κάνεις, Σαρ;» τσίριξα. «Άσε που απαγορεύεται αυτό! Δεν είπαμε ότι θα είναι παραδοσιακό το μπατσελορέτ;»

«Έλα τώρα, Γκουέν. Έτσι κι αλλιώς νομίζω ότι έπαψε να είναι παραδοσιακό με το που ρούφηξε η Ντέιζι το ήλιο από το μπαλόκι σε σχήμα πέους».

«Γαμώτο, το 'ξερα ότι τη λένε Ντέιζι τελικά!» μονολόγησα μέσα από τα δόντια μου.

«Μην αγχώνεσαι, δεν θα μας χαλάσει τη βραδιά ο Ρίτσαρντ» συνέχισε η Σάρα. «Θα καθίσει ήσυχα ήσυχα σε μια γωνιά μέχρι να τελειώσουμε εμείς τα παιχνίδια».

«Ωραία, μπορεί τότε αυτή η γωνιά να είναι στο επόμενο τετράγωνο;»

«Γκουέν! Συμμαζέψου. Είμαστε στον εικοστό πρώτο αιώνα, όλοι πια κάνουν μπάτσελορ με τη νύφη και τον γαμπρό μαζί. Και είναι μια καλή ευκαιρία να γνωρίσει ο Ρίτσαρντ τα κορίτσια πριν από τον γάμο. Προσπάθησε σε παρακαλώ να είσαι καλή μαζί του, εντάξει; Για χάρη μου;»

Σταύρωσα μουτρωμένα τα μπράτσα στο στήθος. «Καλά. Δώσ' μου μόνο ένα λεπτό να φρεσκαριστώ λιγάκι, ναι;»

«Δεν πιστεύω να στείλεις μήνυμα σ' αυτόν τον Πάρκερ, ε;» με ρώτησε η Σάρα, κοιτάζοντάς με καχύποπτα.

«Εκατό τοις εκατό όχι» της απάντησα.

«Έξυπνο κορίτσι» είπε και έλεγξε γι' ακόμα μια φορά την τιάρα της προτού γυρίσει να φύγει.

«Σαρ, περίμενε μια στιγμή» της φώναξα.

«Τι είναι;» με ρώτησε, γυρίζοντας το κεφάλι προς το μέρος μου.

«Σαράντα έξι» της είπα.

«Τι πράγμα;»

«Το νούμερο του Ρίτσαρντ στα παπούτσια» της εξήγησα. «Σαράντα έξι φοράει».

«Ναι, ρε γαμώτο» αναφώνησε. «Ευχαριστώ! Αλλά εσύ πού το ξέρεις;»

«Αφού εγώ έγραψα τις ερωτήσεις, βρε χαζούλα» της απάντησα. «Άντε, τώρα, πάρε δρόμο».

Μου έστειλε ένα φιλί στον αέρα και έφυγε, αφήνοντάς με καθισμένη πάνω στον νιπτήρα να κοιτάζω το παραμορφωμένο είδωλό μου στην ανοξειδωτη βρύση. Μπορεί εγώ να είχα ξεμεινεί μόνη κι έρημη, αλλά ήθελα απελπισμένα να κάνει η Σάρα τον γάμο των ονείρων της. Και να μην αναγκαστεί ποτέ μα ποτέ να διασχίσει το ναρκοπέδιο με τη σαβούρα που μάζευε μια χαζοεφαρμογή γνωριμιών για να βρει έναν άνθρωπο κάπως της προκοπής να μοιραστεί μαζί του τη ζωή της. Κατά βάθος όμως κάτι σ' αυτό το «έζησαν αυτοί καλά» δεν μου φαινόταν και τόσο καλό.

Κατέβηκα μ' ένα σάλτο από τον νιπτήρα, προσπαθώντας να αποτινάξω αυτό το άσχημο προαίσθημα. Τη στιγμή που έκανα να βάλω ξανά το κινητό στην τσάντα μου πήρε το μάτι μου το προφίλ του Πάρκερ, που ήταν ακόμη ανοιχτό στην οθόνη. Κοντοστάθηκα, με το δάχτυλό μου μετέωρο

πάνω από το πρόσωπό του. Άρπαξα με το άλλο μου χέρι το ποτήρι μου και κατέβασα μονορούφι το υπόλοιπο αφρώδες κρασί Προσέκο.

«Δεν γαμιέται!» σκέφτηκα και πληκτρολόγησα το μήνυμα.

Γκουέν: Τι κάνεις τώρα; Εγώ είμαι κολλημένη σ' ένα μπατσελο-
ρέτ βγαλμένο από την κόλαση. Θέλεις να μου δώσεις μια
δικαιολογία για να φύγω αποδώ πέρα;

ΜΠΟΡΕΙ ΕΝΑΣ ΦΟΝΟΣ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ;

Γκουέν Τέρνερ, 29 ετών.

Επιχειρηματίας και barista μερικής απασχόλησης.

Της αρέσουν: τα podcast με αληθινά εγκλήματα, τα τυρογαριδάκια (όσο πιο πορτοκαλί τόσο καλύτερα), οι εμμονικές επισκέψεις σε εφαρμογές γνωριμιών.

Δεν της αρέσουν: τα διήμερα χανγκόβερ, οι άνθρωποι που περιγράφουν τον εαυτό τους ως επιχειρηματίες... και να ανακαλύπτει πως το τελευταίο της φλερτ ήταν ένας κατά συρροή δολοφόνος (μάλλον αυτό έπρεπε να το βάλει πρώτο στη λίστα).

Λένε πως ο ρομαντισμός έχει πεθάνει, αλλά αν η Γκουέν δεν καταφέρει να πιάσει τον μυστηριώδη δολοφόνο που έχει βάλει στο στόχαστρο κάθε άντρα με τον οποίο έχει βγει ποτέ ραντεβού, θα πεθάνουν πολλοί περισσότεροι.

**ΕΝΑ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟ, ΓΡΗΓΟΡΟ ΚΑΙ ΞΕΚΑΡΔΙΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΝΛΑΪΝ ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΚΑΤΑ ΣΥΡΡΟΗ...**

ISBN: 978-618-03-3836-2

9 786180 338362
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83836

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ
e-book